

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **J. K.**, zast. JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D., advokátkou, se sídlem Praha 2, Fügnerovo nám. 1808/3, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65, zast. Mgr. Martinem Lůdlem, advokátem, se sídlem Praha 4, Doudlebská 1699/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20.8.2013, č.j.: SFZP 084522/2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20.8.2013, č.j. SFZP 084522/2013, o zamítnutí námitek, v části vztahující se k žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám č. 14680527, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Kláry Kořínkové, Ph.D., advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20.8.2013, č. j. SFZP 084522/2013, o jeho námitkách proti rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám ze dne 29.12.2011, č. 14680527.

Ministr životního prostředí rozhodoval jednak na základě doporučení 107. Rady Fondu a v souladu s § 1 odst. 5 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí

České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a jednak na základě doporučení 110. Rady Fondu a v souladu s § 1 odst. 5 téhož zákona.

Žalobce se svou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20.8.2013, č.j.: SFZP 084522/2013. Uvedl, že ministr nepostupoval v souladu s právními předpisy. Důvody, pro které byla jeho žádost zamítnuta, nejsou z rozhodnutí ministra žalobci známy. Žalobci bylo zasláno pouze tzv. „Vyrozumění o zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám“ ze dne 28.5.2013, č.j.: SFZP 061634/2013, které neobsahovalo samotné rozhodnutí o zamítnutí námitek.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření k žalobě navrhl žalobu odmítnout jako nepřipustnou, přitom odkázal na rozhodnutí městského soudu sp.zn. 10 A 101/2012.

Ze správního spisu je pak zřejmé, že dne 29.12.2011 podal žalobce u Státního fondu životního prostředí, (dále jen „Fond“), žádost o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám.

Dne 17.5.2013 bylo vydáno „Vyrozumění o zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám“, č. j. SFZP 055285/2013 s tím, že při posuzování žádosti žadatele (žalobce) bylo zjištěno, že žádost trpí nedostatky, které žadatel (žalobce) i přes výzvu neodstranil a svou žádost řádně nedoplnil a nesplnil tak podmínky pro poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám.

Dne 28.5.2013 bylo vydáno „Vyrozumění o zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám“, č. j. SFZP 061634/2013 s tím, že při posuzování žádosti žadatele (žalobce) bylo zjištěno, že žádost trpí nedostatky, které žadatel (žalobce) i přes výzvu neodstranil a svou žádost řádně nedoplnil a nesplnil tak podmínky pro poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám.

Ve věci zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory Zelená úsporám uplatnil žalobce podáním ze dne 13.6.2013 námitky, které doplnil podáním ze dne 18.6.2013.

Ve správním spise se rovněž nachází rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 25.4.2013, č.j.: SFZP 034744/2013 o zamítnutí poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí ČR, rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20.8.2013, č.j.: SFZP 084522/2013 o zamítnutí poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí ČR, jakož i „Vyrozumění o rozhodnutí o námitkách proti zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám“.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Nejprve zdejší soud vážil, zda napadené rozhodnutí podléhá přezkumu ve správním soudnictví, a konstatuje, že danou otázku vyřešil Nejvyšší správní soud, jenž v rozsudku ze dne 17.1.2013, č. j. 7 As 173/2012-44, dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria stanovená v § 65 odst. 1 s.ř.s., a dále vyslovil, že ustanovení „§ 14 odst. 4 (nyní odst.

5 – pozn. zdejšího soudu) *rozpočtových pravidel* [které znělo: Na rozhodnutí podle odstavce 3 /nyní odstavec 4/ se nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání. – pozn. zdejšího soudu) ... v žádném případě nemůže dopadat na rozhodnutí o dotaci poskytované ze Státního fondu životního prostředí. Výluku ze soudního přezkumu podle tohoto ustanovení nelze aplikovat ani analogicky. To vyplývá z principu presumpce přezkumu obsaženého v čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Na základě něj musí správní soudy podrobit přezkumu akty veřejné moci, pokud jejich přezkum není zákonem výslovně vyloučen ... Výluku ze soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí neobsahuje ani soudní řád správní. “

K otázce přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve správním soudnictví lze tedy uzavřít, že neexistuje žádná zákonná výluka, která by vyjímala rozhodnutí o poskytnutí dotace ze Státního fondu životního prostředí ze soudního přezkumu.

Podle § 1 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky

- (1) Zřizuje se Státní fond životního prostředí České republiky (dále jen "Fond").
- (2) Fond je jinou státní organizací. Rozsah činnosti Fondu stanoví statut.
- (3) Správcem Fondu je ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo").
- (4) V čele Fondu je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr životního prostředí (dále jen "ministr").
- (5) O poskytování prostředků z Fondu rozhoduje ministr.
- (6) Zřizuje se Rada Fondu, kterou jmenuje ministr jako svůj poradní orgán.
- (7) Činnost Rady Fondu se řídí jednacím řádem, který schvaluje ministr.
- (8) Rada Fondu posuzuje zejména
 - a) zásadní otázky tvorby a užití prostředků Fondu,
 - b) roční rozpočty příjmů a výdajů Fondu,
 - c) navržená opatření a jejich zabezpečení prostředky Fondu.
- (9) Rada Fondu posuzuje dále návrhy na poskytnutí prostředků z Fondu a doporučuje ministrovi výši čerpání pro jednotlivé konkrétní případy, přičemž vychází ze zásad ochrany životního prostředí České republiky.
- (10) Rada Fondu schvaluje účetní závěrku Fondu sestavenou k rozvahovému dni.
- (11) Ministerstvo rozhodnutí ministra o použití prostředků Fondu zveřejňuje.

Podle §4 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky

- (1) Na poskytnutí prostředků z Fondu není právní nárok.
- (2) Prostředky z Fondu se poskytují žadatelům za podmínek stanovených statutem a směrnicí. Základním principem je objektivní posouzení žádosti z hlediska ekologické a ekonomické výhodnosti a celoplošných zájmů.
- (3) Žadatelé (právnícké a fyzické osoby) předkládají žádosti Fondu. Součástí žádosti je odborný posudek, který doplní Fond vlastním stanoviskem. Žádost posuzuje Rada Fondu.
- (4) Poskytnuté prostředky z Fondu musí být vráceny zpět do Fondu, jestliže nebyly použity v souladu s podmínkami určenými podle odstavce 2 nebo jestliže účel pro poskytnutí prostředků odpadl.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že žádosti o poskytnutí prostředků z Fondu se podávají u Fondu, součástí žádosti je odborný posudek, který doplní Fond vlastním stanoviskem; žádost posoudí Rada Fondu (§ 4 odst. 3), která je poradním orgánem ministra životního prostředí, jenž ji taktéž jmenuje (§ 1 odst. 6). Rada Fondu posuzuje dále návrhy na poskytnutí prostředků z Fondu a doporučuje ministrovi výši čerpání pro jednotlivé konkrétní případy, přičemž vychází ze zásad ochrany životního prostředí České republiky (§ 1 odst. 9). O poskytování prostředků z Fondu rozhoduje ministr životního prostředí (§ 1 odst. 5).

Lze tedy učinit závěr, že o poskytnutí prostředků z Fondu rozhoduje (tj. rozhodnutí v prvním stupni vydává) ministr životního prostředí po posouzení a doporučení Radou Fondu. Z žádného ustanovení nevyplývá, že by o poskytnutí prostředků z Fondu rozhodoval Fond, ostatně i ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.1.2013, č. j. 7 As 173/2012-44, je vysloveno, že „v rámci procesu rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace ze Státního fondu životního prostředí České republiky vystupuje ministr životního prostředí jako orgán rozhodující o právech a povinnostech fyzických a právnických osob.“ O poskytnutí dotace z prostředků Fondu rozhoduje tedy ministr životního prostředí, a to jako jakýsi vnější činitel – to vyplývá z toho, že zákon nekonstruuje, že by byl ministr životního prostředí součástí Fondu, tak např. ministr nestojí v čele Fondu (v čele Fondu stojí jeho ředitel ministrem životního prostředí jmenovaný a odvolávaný – § 1 odst. 4), ale i z toho, že rozhodnutí o použití prostředků Fondu nezveřejňuje Fond, ale ministerstvo životního prostředí (§ 1 odst. 10) – tedy zákon předpokládá, že vlastní rozhodování o poskytnutí prostředků Fondu probíhá mimo Fond.

Soud ověřil z rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20.8.2013, č.j. SFZP 084522/2013, ve věci námitek zamítnutí poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí ČR, že mj. nebylo vyhověno námitkám proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám u 38 žádostí v celkovém objemu 44,223.175,- Kč (seznam žádostí viz příloha). Rozhodnutí podepsal ministr Tomáš Jan Podivínský.

V inkriminované věci je nesporné, že žalobou napadené rozhodnutí podléhá přezkumu ve správním soudnictví, neboť danou otázku vyřešil Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č.j. 7 As 173/2012-44, v němž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria stanovená v § 65 odst. 1 s.ř.s. Na základě něj musí správní soudy podrobit přezkumu akty veřejné moci, pokud jejich přezkum není zákonem výslovně vyloučen a vyluku ze soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí neobsahuje ani soudní řád správní. Městský soud v Praze tedy musel odmítnout návrh žalovaného, aby odmítl žalobu jako nepřípustnou, neboť neexistuje žádná zákonná výluka, která by vyjímala rozhodnutí o poskytnutí dotace z Fondu ze soudního přezkumu.

Městský soud v Praze se poté s ohledem na formální hromadnou podobu napadeného aktu zabýval otázkou, co je vlastně žalobou napadeným rozhodnutím. Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 20.8.2013 o nevyhovění námitkám proti rozhodnutí prvního stupně má tři části. V první části ad a) je konstatováno: „námitkám proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory programu Zelená úsporám u 38 žádostí v celkovém objemu 44 223 175 Kč se NEVYHOVUJE (seznam žádostí viz příloha)“, v druhé části ad b) je uvedeno: „námitkám proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám u 32 žádostí v celkovém objemu 11 375 320 Kč se VYHOVUJE (seznam žádostí viz příloha)“ a v neposlední řadě třetí část ad c) obsahuje text tohoto znění: „námitkám proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory z programu Zelená úsporám u 1

žádosti v celkovém objemu 2 339 654 Kč se vyhovuje (seznam žádostí viz příloha), ale v souladu s článkem 3 odst. 4 Směrnice MŽP č. 9/2009 o poskytování finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí České republiky v rámci programu Zelená úsporám se žádost ZAMÍTÁ“.

Soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí tvoří jednak úvodní (obecná) část a příslušný řádek tabulky týkající se žádosti podané žalobcem, tedy že součástí napadeného rozhodnutí nejsou ostatní řádky týkající se jiných žádostí a jiných žadatelů. V opačném případě by došlo k absurdní situaci, že by nynější soudní řízení zahrnovalo rozhodování o právech a povinnostech stovek jiných žadatelů, kteří se ničeho takového ovšem nedomáhali, a že by dalece překračovalo předmět správního řízení, který žalobce vymezil svou žádostí (žádal o jednu konkrétní dotaci a právě jen v této věci byl účastníkem řízení, nebyl účastníkem řízení o stovkách žádostí o dotaci podaných jinými žadateli).

Pokud žalobce namítal, že nebylo postupováno v souladu s právními předpisy, musel soud tuto námitku považovat za odůvodněnou. V inkriminované věci totiž není vyloučeno použití správního řádu a zákon o Státním fondu životního prostředí České republiky stanoví z procesního hlediska jen málo četné odchylky (zejména § 4), projeví se univerzálnost správního řádu (jeho § 1 odst. 1 a 2), jež nelze suspendovat či derogovat žádným aktem, který nemá povahu zákona, např. resortní směrnici. Plně se zde proto uplatní tzv. výhrada zákona – čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky. Z citovaných ustanovení mj. vyplývá, že žádost lze podat způsoby upravenými v § 37 odst. 4 správního řádu, že rozhodnutí ve věci poskytnutí dotace z Fondu (včetně rozhodnutí druhého stupně) musí mít náležitosti dle § 68 správního řádu, dále se např. plně použijí ustanovení o opravných prostředcích (v inkriminované věci to především znamená, že opravným prostředkem proti rozhodnutí prvního stupně je rozklad podávaný ve lhůtě 15 dnů od oznámení rozhodnutí prvního stupně a rozhoduje o něm ministr na návrh rozkladové komise) atd.

Z žalobou napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, je prima facie zjevné, že se žalovaný správní orgán těmito základními zásadami správního řízení neřídil. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jakým způsobem se vypořádal ministr s námitkami žalobce, zcela absentuje odůvodnění, proč ministr rozhodl tak, jak rozhodl. Tímto svým postupem zatížil ministr své rozhodnutí nepřezkoumatelností. Předmětné napadené rozhodnutí postrádá i poučení o opravných prostředcích.

Se zřetelem ke shora uvedenému nezbylo soudu než napadené rozhodnutí rozsudkem bez jednání zrušit pro vady řízení, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů /§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s./. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 8.228,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 3.100,- dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 3 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.428,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést

podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 11.228,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2016

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková